

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski Kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 46 0 K 094081 21 Kž
Novi Travnik, 26.01.2022. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca, Darmin Avdić, kao predsjednik vijeća, Lazarela Porić i Mirjana Grubešić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Dujo, u kaznenom predmetu protiv optuženog I.S., zbog kaznenog djela krađa iz članka 286. stavak 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, povodom žalbe braniteljice optuženog, izjavljene protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 094081 21 K 2 od 12.07.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 26.01.2022. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba braniteljice optuženog I.S. se odbija kao neutemeljena i potvrđuje presuda Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 094081 21 K 2 od 12.07.2021. godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 094081 21 K 2 od 12.07.2021. godine optuženi Ibrahim Skomorac je oglašen krivim zbog kaznenog djela krađa iz članka 286. stavak 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine za koje je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci. Istom presudom je odlučeno u smislu članka 202. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH da se optuženi obvezuje na naknadu troškova sudskog postupka u iznosu od 40,00 KM, te paušala u iznosu od 60,00 KM.

Osporenu presudu žalbom pobija optuženi I.S. Za optuženog žalbu je izjavila Esmā Husejnbegović, advokat iz Bugojna. Žalba je izjavljena zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o kazneno-pravnoj sankciji i troškovima kaznenog postupka s prijedlogom da se žalba uvaži i optuženi oslobodi od optužbe ili da se optuženom izrekne uvjetna osuda koja će postići svrhu kažnjavanja.

Odgovor na žalbu kantonalni tužitelj nije podnio.

Postupajući sukladno članku 319. stav 8. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, a obzirom da stranke nisu tražile da budu obavještene o sjednici Vijeća drugostupanjskog suda, sjednica je održana bez njihove nazočnosti.

Sud je osporenu presudu preispitao u granicama žalbenih navoda /odgovarajuća primjena odredbe čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine/, kao i po službenoj dužnosti, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci rukovodeći se slijedećim razlozima:

Braniteljica svojom žalbom ukazuje na bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 312. stav 1. tačka i) i k) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, jer se presuda zasniva isključivo na nezakonitim dokazima na koje je obrana ukazivala, jer iz stanja spisa proizlazi da je svjedok K.T. tek dana 17.09.2018. godine na osnovu fotodokumentacije koja joj je predočena tog dana u PS Gornji Vakuf- Uskoplje izvršila prepoznavanje optuženog, a isti dan je i saslušana u prostorijama PS Gornji Vakuf- Uskoplje. Braniteljica i dalje prigovara da nije izvršeno neposredno prepoznavanje nego na osnovu fotografija i te ukazuje da je indikativno da su sva prepoznavana lica osim S. i M., sa područja općine G.V.-U., što po stavu obrane navodi na zaključak, da ih je svjedokinja poznavala od prije. Braniteljica također prigovara da su svjedokinji pokazane fotografije osoba bez kačketa, iako je osoba koja je iznijela cigarete iz trgovine imala kačket na glavi. Po stavu obrane jedina sličnost između optuženog i osobe koja je iznijela cigarete su „klempave uši“ a sve ostale zajedničke karakteristike tu prestaju.

Bitna povreda iz članka 312. stav 1. tačka i) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine na koju ukazuje obrana u žalbi nije počinjena.

Odredbom članka 99. stav 4. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine propisuje ako prepoznavanje nije moguće u skladu sa stavom 3. tog članka (neposredno) prepoznavanje će se izvršiti na osnovu prepoznavanja fotografija te osobe ili predmeta postavljenim među fotografijama svjedoku nepoznatih osoba ili predmeta iste vrste. Iz stanja spisa, odnosno zapisnika o prepoznavanju osobe sačinjenog u PS Gornji Vakuf- Uskoplje broj 02/4-4-1-KDD:182/18RŠ/MF od 17.09.2018. godine je vidljivo da je svjedokinja K.T. prvo opisala osobe koje su kritičnog dana bile u prodavnici u kojoj je ona zaposlena, te je osobu pod brojem 2 opisala kao osobu koja je imala kačket na glavi sa izraženijim klempavim ušima, svjetlije kose i normalne građe, niža od prve osobe, nakon čega je na priloženoj fotodokumentaciji PS Gornji Vakuf- Uskoplje od 17.09.2018. godine osobu pod rednim brojem 2 prepoznala kao osobu koja je iznijela torbu sa cigaretama iz trgovine, te je naglasila da to tvrdi sa 100%-tom sigurnošću. Nadalje, iz spomenutog zapisnika proizlazi da je od šest pokazanih osoba prepoznala dvije osobe, pa tako i tada osumnjičenog, a sada optuženog I.S. Iz same izreke osporene presude nesporno je da se optuženom stavlja na teret da je kazneno djelo počinio 14.04.2018. godine, a svjedokinja je navedeno prepoznavanje, kao i svoj iskaz pred ovlaštenim djelatnicima PS Gornji Vakuf- Uskoplje dala 17.09.2018. godine, dakle pet mjeseci nakon događaja.

Da su ovlaštene službene osobe ispravno postupile, i radnju prepoznavanja izvršile na osnovu fotodokumentacije, a ne neposredno, proizlazi iz utvrđene činjenice koju je svjedokinja navela u momentu kada je davala svoj iskaz, kao razlog zbog kojeg to prepoznavanje nije bilo moguće izvršiti prije, je da je svjedokinja od strane ovlaštenih djelatnika pozvana da izvrši prepoznavanje uživo, što ona nije bila u mogućnosti jer je bila izvan BiH, tačnije nalazila se u Njemačkoj. Navode svjedokinje potvrdio je i svjedok R.Š., krim. istražitelj, ovlaštena službena osoba koja je provela radnju

prepoznavanja, navodima da su pozvali svjedokinju da izvrši neposredno prepoznavanje, ali da se ona nije mogla odazvati jer se nalazila izvan BiH, pa su naknadno izvršili prepoznavanje na osnovu fotografija kada se svjedokinja vratila, iz razloga što nisu mogli osigurati osumnjičene osobe. Po ocjeni ovog suda, navedeni razlog opravdava obavljanje radnje prepoznavanja na osnovu fotografija, jer zaista nije bilo moguće obezbijediti prisustvo navedenih osoba za prepoznavanje i četiri mjeseca nakon počinjenja kaznenog djela. Stoga se po ocjeni ovog suda ne može smatrati da je obavljena radnja nezakonito provedena, niti se može smatrati da se osporena presuda zasniva na nezakonitom dokazu, odnosno dokazu koji je pribavljen suprotno odredbi članka 99. stav 4. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH. Treba napomenuti da obrana optuženog na glavnom pretresu od 07.05.2021. godine, kako to proizlazi iz tog zapisnika, nakon izvođenja materijalnih dokaza optužbe, stavila primjedbu na zakonitost dokaza prepoznavanja sa fotografija, ali sa naglaskom da su na fotografijama osobe iz Gornjeg Vakufa-Uskoplja, koje svjedokinja svakako poznaje, insinuirajući da je zbog toga svjedokinja ustvari prepoznala osobe koje svakako poznaje, kao osobe koje su počinile djelo, što je paušalna i ničim dokazana tvrdnja. Stoga ovaj sud na isti način cijeni kao neutemeljen prigovor obrane da je prepoznavanje vršeno kada optuženi nije imao kačket na glavi, kao što je ga imao u vrijeme počinjenja kaznenog djela ili da su druge osobe koje su bile prisutne pri radnji prepoznavanja ustvari bile osobe koje su iz Gornjeg Vakufa-Uskoplja i koje je svjedokinja mogla poznavati jer se radi o malom mjestu gdje se svi poznaju. Osporena presuda na strani 7 drugi pasus daje odgovor na ove primjedbe obrane, i obrazlaže razloge zbog kojih se ovi navodi nisu mogli prihvatiti, a koje u cijelosti prihvata i ovaj sud, pa se neće posebno ponavljati.

Pobijajući prvostupanjsku presudu zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, u žalbi tužiteljice se taj žalbeni osnov ne obrazlaže pa se isti iz tog razloga nije mogao ni ispitati.

Žalbom se također pobija osporena presuda i iz žalbenog osnova pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ukazujući pri tome da je prvostupanjski sud isključivo vjeru poklonio dokazima tužiteljstva i to nezakonitim dokazima, dok pri tome nije poklonio vjeru iskazima svjedoka obrane. Ovdje odmah treba napomenuti da ista žalba ne sadrži niti jedan prigovor u vezi nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pa se stoga osnovanost žalbe i nije ispitivala u pogledu potpunosti utvrđenog činjeničnog stanja. Dakle, obrazlažući zbog čega je, po nalaženju braniteljice optuženog, pogrešan zaključak prvostupanjskog suda o tome da je dokazana krivnja optuženog za predmetno kazneno djelo, braniteljica u svojim prigovorima iznosi jednu i osnovnu tezu da je iskaz svjedokinje K.T. nesiguran, neuvjerljiv i nedovoljan da bi se na istom zasnivala osuđujuća presuda. Međutim, ni ovi žalbeni prigovori se prema činjeničnom stanju utvrđenom u prvostupanjskom postupku ne mogu ocijeniti kao osnovani. Naime, prvostupanjski sud pravilno primjećuje i valjano obrazlaže činjenicu da je iskaz svjedokinje K.T. potpuno jasan, precizan, hronološki tačan, a posebno da ničim nije doveden u pitanje i sumnju unakrsnim ispitivanjem od strane odbrane. Takvu ocjenu iskaza svjedokinje K.T. daje i ovaj sud. Dakle, ono što ovdje treba posebno naglasiti jeste da je ova svjedokinja od početka, dakle od samog događanja u trgovini u kojoj je zaposlena, do okončanja glavnog pretresa ostala dosljedna u tvrdnji da je upravo optuženi I.S. osoba koja je u plavoj kariranoj torbi iz prodavnice gdje je ona uposlena iznijela cigarete, a pregledavajući snimak video

nadzora svi njeni navodi su doslovno potvrđeni, a to je da je svjedokinja optuženog vidjela na udaljenosti od 1,5 m kad je ulazio u trgovinu, primijetila je da ništa ne nosi u rukama, potom ga je vidjela kad je izlazio iz trgovine i tada je primijetila da nosi torbu koju s prva nije imao, i odmah je glasno konstatirala da je taj čovjek nešto iznio, pa je stala na ulazna vrata trgovine, gledala za optuženim, pa se on okrenuo, te je i on u nju gledao, a valjda jedini razlog zbog kojeg nije reagirala je to što u tim momentima još uvijek nije znala šta je optuženi iznio iz trgovine. Zbog svega navedenog braniteljica optuženog ne može uspješno pobijati zaključak nižeg suda koji u cijelosti prihvata vjerodostojnim iskaz ove svjedokinje koja je vrlo nedvosmisleno i sa 100 %-tnom sigurnošću ustrajala u toj tvrdnji, jer je osobu jasno vidjela u nekoliko navrata, da je optuženi ta osoba koja je otuđila cigarete iz trgovine, da bi u konačnom i na glavnom pretresu na upit tužitelja jasno izjavila da je optuženi I.S. osoba koja je počinila krađu iz trgovine u kojoj je ona uposlena. Primjedbi na ovakve navode, ni braniteljica ni optuženi u tijeku glavnog pretresa nisu imali.

Iskaz ove svjedokinje nije doveden u sumnju ni paušalnim prigovorima braniteljice, da svjedokinja K.T. koristi dioptrijske naočale koje nije imala u momentu počinjenja kaznenog djela, te da se radi o svjedokinji starosti preko 60 godina čija moć zapažanja je slabija, jer nije izveden niti jedan dokaz koji bi doveo u sumnju moć zapažanja navedene svjedokinje, pogotovo kada je i sama svjedokinja potvrdila da dioptrijske naočale nosi samo za čitanje odnosno kada radi na kasi, kao što to čini i mnogo drugih osoba, s tim što te osobe istovremeno nemaju nikakvih poteškoća da normalnim vidom prate sva događanja oko sebe.

Nadalje, obrana potpuno paušalno prigovara i ukazuje da izvedenim dokazima nije utvrđeno da je bilo tko od svjedoka vidio zajedno I.S. sa S.B. i H.M. pa se stoga oni ne mogu dovesti ni u kakvu vezu pa ni u vezu da su zajedno počinili kazneno djelo. U prilog navedenom braniteljica u žalbi ističe da je optuženi H.M. prilikom izjašnjavanja o krivnji izjavio istovjetni kao optuženi I.S., tj. da uopće ne poznaje I.S., da ga nikada nije vidio u životu, a što je i logično, obzirom da su optuženi B. i M. iz S., a S. je iz Z., te se radi o velikoj razlici u godinama između tih osoba pa se stoga ne mogu dovesti u međusobnu vezu pa tako ni da se dogovore za izvršenje kaznenog djela.

Ovi navodi prije svega nisu tačni, jer iz zapisnika o izjašnjenju o krivnji broj 46 0 K 086305 18 Kps od 18.03.2019. godine na kojem su se izjašnjavali optuženi I.S. i H.M. (koji je u međuvremenu umro) se samo može zaključiti da su optuženi prigovarali zakonitosti dokaza i fotografijama koje su uložene u spis, dok optuženi H.M., niti je pitan, niti se izjasnio o tome da optuženog I.S. ne poznaje kako to pogrešno tvrdi braniteljica u žalbi.

Naime, za počinjenje navedenog kaznenog djela optužene su tri osobe, dvije osobe su se izjasnile da nisu krive, dok je treća osoba u bjekstvu, a jedna od osoba koja se izjasnila da nije kriva, je umrla. Optuženi I.S. je procesuiran u konkretnom predmetu i radnje koje se njemu stavljaju na teret su svršene u momentu kada je došao u pritežanje otuđenih cigareta, pa stoga sve dalje radnje u smislu sastajanja sa ostalim počiniteljima su za konkretno kazneno djelo nebitne i ne radi se o odlučnim činjenicama koje bi dovele u pitanje pravilnost i zakonitost osporene presude.

Također je i neprihvatljiv žalbeni navod da je prvostupanjski sud poklonio vjeru samo iskazima optužbe dok iskaze obrane nije ni cijenio, niti im je dao bilo kakvu važnost. Prije svega treba konstatirati da je prvostupanjski sud u cijelosti postupio u smislu članka 296. stav 2. Zakona o kaznenom postupku F BiH jer je osim što je unio sadržaj izvedenih dokaza u obrazloženje osporene presude i to kako subjektivnih tako i materijalnih, izvršio je analizu istih te iste doveo u međusobnu vezu i na taj način izveo zaključke o dokazanosti odnosno nedokazanosti određenih tvrdnji iz optužnog akta. Na navedeni način niži sud je cijenio i iskaze svjedoka obrane Z.S. i H.S., sestre i oca optuženog, na strani deset zadnji pasus i na počeku strane jedanaest prvi pasus obrazloženja osporene presude, koje u cijelosti prihvata i ovaj sud i stoga se isti neće ponavljati. Ovdje je potrebno naglasiti, da su ta dva iskaza u suprotnosti sa ostalim izvedenim dokazima, pa kako je sud ocijenio vjerodostojnim iskaze svjedokinje K.T. i time prihvatio nespornom činjenicom da je u kritično vrijeme optuženi postupao na protupravan način, onda se nikako nije mogla pokloniti vjera i iskazima naprijed navedena dva svjedoka, koji su u bliskom srodstvu sa optuženim, a koji su tvrdili da je optuženi u kritično vrijeme spavao.

Kao treći žalbeni osnov prigovara se izrečenoj kazni da je drakonska s obzirom na vrtu krivičnog djela, visinu štete i činjenici da optuženi nije počinio sam kazneno djelo koje mu se stavlja na teret. U žalbi se navodi da oštećeni nije postavio imovinsko pravni zahtjev, pa i pored činjenica što je optuženi do sada optuživan od počinjena tog kaznenog djela je protekao duži vremenski period, optuženi je poslije toga promijenio način života, zaposlio se, živi i radi u Zenici, te je tim pokaza volju da u potpunosti promijeni način života i kani se dosadašnjih svojih postupaka.

Ni ovi žalbeni navodi se nisu mogli prihvatiti iz slijedećih razloga. Ni vrsta počinjenog kaznenog djela, kao ni nastala šteta uopće nisu zanemarivi, niti su tako beznačajni kako to braniteljica u svojoj žalbi nastoji prikazati. Samo dijelom je tačno da oštećeni nije postavio imovinsko pravni zahtjev, jer je iz stanja spisa vidljivo da je oštećeni uputio nakon pretresa e-mail postupajućem sucu nakon tri dana da nije imao ranijeg iskustva u sličnim slučajevima i da nije tačno razumio šta to znači, te da želi da promijeni svoj iskaz u dijelu da traži naknadu štete od osobe koja bude oglašena krivom. Isto tako ne može se nikako prihvatiti žalbeni navod da je optuženi već osuđivan pa da je od počinjenja tog kaznenog djela protekao duži vremenski period, jer iz Izvoda iz kaznene evidencije jasno proizlazi da je optuženi I.S. presudom Općinskog suda u Jajcu broj 128 0 K 025508 18 Kps od 18.01.2018. godine oglašen krivim zbog kvalificiranog oblika kaznenog djela teške krađe, za koje mu je izrečena uvjetna osuda, kojom je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 mjeseci sa periodom provjere od jedne godine. Okolnost koju obrana potpuno zanemaruje jeste da je optuženi konkretno kazneno djelo počinio tri mjeseca nakon što je osuđen navedenom presudom, i da je pri tome konkretno kazneno djelo počinio u vremenu provjeravanja, pa su time bili ispunjeni uvjeti za primjenu članka 64. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, ali niži sud to nije učinio. Stoga po ocjeni ovog suda, nisu ispunjene pretpostavke da se optuženom izrekne blaža vrsta ili visina kazneno pravne sankcije, a posebno da mu se izrekne uvjetna osuda, jer ranije izrečena uvjetna osuda nije ispunila očekivanja suda da optuženi više ne čini ovakva i slična kaznena djela, te da ranija osuda nije djelovala na ovog optuženog u smislu generalne i specijalne prevencije, kako se neosnovano predlaže žalbom njegove braniteljice. Upravo iz tog razloga, što mu je već ranije izricana uvjetna osuda, je okolnosti koja sprečava ovaj sud za ponovnim izricanje predložene

kaznenopravne sankcije, a ovo i zbog toga što se treba imati u vidu i sama težina počinjenog djela, okolnosti izvršenja djela, stupanj ispoljene krivnje optuženog koji je u konkretnom slučaju veoma visok, jer je optuženi u izvršenju konkretnog kaznenog djela pokazao određenu dozu bezobzirnosti, upornosti, pa i drskosti, jer je na očigled uposlenice u sredini dana iz trgovine iznio navedenu količinu i vrijednost cigareta, koje okolnosti, bez obzira na navode žalbe braniteljice i dokaze koji se nude uz ovu žalbu, ne daju dovoljno razloga za blažim kažnjavanjem. Dakle, po ocjeni ovog suda u konkretnom slučaju, nije bilo mjesta izricanju uvjetne osude kako se traži žalbom braniteljice, jer za tako što, obzirom na sve naprijed navedeno, nisu ispunjeni propisani uvjeti iz člana 60. stav 2. i člana 62. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine. Zbog naprijed navedenog, te imajući u vidu da pobijanom presudom nije povrijeđen kazneni zakon na štetu optuženog, na koju povredu ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, žalba braniteljice, ocijenjena je neosnovanom, koja kao takva i nije mogla biti prihvaćena.

Iako je braniteljica u svojoj žalbi kao zadnji žalbeni osnov navela troškove kaznenog postupka u tom pravcu nije dala nikakvo obrazloženje, zbog čega taj žalbeni osnov ovaj sud nije mogao ispitati.

Pošto ne postoje razlozi zbog koje se prvostupajnska presuda pobija žalbom, ovaj sud je, na osnovu članka 328. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH, donio presudu kao u izreci.

POUKA

Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
Slađana Dujo

Predsjednik vijeća

Darmin Avdić